

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWAURZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

63690

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 04.VI.1968 (P 127 337)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.XII.1971

Kl. 57 b, 5/42

MKP G 03 c, 5/42

CZYTELNICIA

UKD
Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: Jadwiga Lubińska

Właściciel patentu: Przedsiębiorstwo Wydawniczo-Poligraficzne „Ruch”,
Warszawa (Polska)

Osłabiacz do retuszu błon fotograficznych

1

Przedmiotem wynalazku jest osłabiacz do retuszu błon fotograficznych.

Znane są osłabiacze stosowane do retuszu nieprawidłowo naświetlonych i wywołanych błon fotograficznych, zawierające w swym składzie żelazicyjanek potasu oraz tiosiarczan sodowy.

W wyniku stosowania znanych osłabiaczy przy silnym osłabianiu wokół miejsc osłabianych powstają żółte lub brunatne otoczki, uniemożliwiające otrzymanie prawidłowych odbitek. Przy słabym osłabianiu otoczki te nie występują natychmiast, lecz dopiero po pewnym czasie przechowywania osłabianych błon uniemożliwiając w ten sposób powtórne ich wykorzystanie.

Jest to szczególnie szkodliwe w przypadku osłabiania błon — diapoztywów i negatywów — rastrowanych, przeznaczonych do reprodukcji drukarskich. Zażółcenia lub zabrzązowienia wokół poszczególnych punktów rastrowych uniemożliwiają wykonanie klisz pozwalających na uzyskanie prawidłowych reprodukcji.

Znany jest sposób usuwania wyżej opisanych żażółceń poprzez płukanie osłabionej błony lub jej oddzielnych rejonów roztworem cyjanku potasowego. Aczkolwiek sposób ten daje dobre wyniki, to jednak użycie substancji bardzo silnie trującej, jaką jest cyjanek potasowy, wiąże się z silnym zagrożeniem życia ludzkiego i wymaga stosowania całego szeregu kosztownych i skomplikowanych urządzeń zabezpieczających zarówno pracow-

2

ników jak i oczyszczających ścieki. Inne znane roztwory nie dają odpowiedniego efektu dla błon rastrowanych.

Wynalazek ma na celu usunięcie tej wady znanych osłabiaczy przez opracowanie takiego składu osłabiacza, który nie powodowałby żażółcenia błon oraz nie był toksyczny.

Cel ten osiągnięto wprowadzając do roztworu osłabiacza tiomocznik i tiosiarczan sodowy.

Osłabiacz według wynalazku składa się z dwóch roztworów:

roztworu A o składzie

żelazicyjanek potasu	50 do 150 G
gliceryna	20 do 100 G
woda destylowana	do 1000 G

oraz roztworu B o składzie

tiosiarczan sodowy	100 do 550 G
tiomocznik	20 do 100 G
gliceryna	20 do 100 G
woda destylowana	do 1000 G

Przed przystąpieniem do osłabiania roztwory A i B należy zmieszać ze sobą w proporcji zależnej od rodzaju podlegającego obróbce obrazu. Proces osłabiania przeprowadza się przez zanurzenie błony w kuwecie napełnionej osłabiaczem albo też przez zwilżenie tamponem poszczególnych miejsc błony, wymagających osłabienia.

Po osiągnięciu wymaganego stopnia osłabienia retuszowaną błonę, po uprzednim przepłukaniu jej czystą wodą, przemywa się w roztworze za-

wierającym tiomocznik, aż do całkowitego ustąpienia powstałego podczas płukania zmętnienia i następnie ponownie przepłukuje w wodzie.

Zastrzeżenie patentowe

Oslabiacz do retuszu błon fotograficznych, składający się z dwóch roztworów, z których jeden

zawiera żelazicyjanek potasu i glicerynę, **znamienny tym**, że drugi roztwór oslabiacza służący jednocześnie do usuwania zmętnienia powstałego podczas płukania osłabionego obrazu zawiera 100 do 550 części wagowych tiosiarczanu sodowego, 20 do 100 części wagowych tiomocznika, 20 do 100 części wagowych gliceryny.

